

OBCUJĄCY (5) *part praes act*

obcujaący (4), **obcujaąc** (1); obcujaący : obcujaąc *WujNT* (2:1).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w obcować).

sg m N obcujaący (1), obcujaąc (1). \diamond *I* obcujaącym (1). \diamond *pl N m pers* obcujaący (1). \diamond *G* obcujaących (1).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. obcowny.

1. *Współżyjący, przebywający* (3) : Abowiem śprawiedliwi ludzie są łzczepieni w domu bożym/ [...] w domu bożym, czuśz na tim świecie włzczepieni tho iefth obcuiaaci *WróbŻolt* ff5.

Wyrażenia: »w cieie [= jako człowiek] obcujaący« (1): A tak Łukałz ś. nauczył się Ewangeliey nie tylko od Apoštoła Páwła (ktory nie był z Chriftusem w cieie obcuiaącym) ale y od innych Apoštołow *WujNT* 187.

»z ludźmi obcujaący« (1): Misanthropos – Liudzi menawidząci [!] ani z nimi obcuiaći. *Calep* 665a.

2. *Postępujący; conversans Vulg* (2) :

Wyrażenia: »w błędzie obcujaący« (1): Abowiem [*plugawcy*] hárdości prozne mowiać/ przyłudzaią [...] tych co trochę odbiegli byli w błędzie obcuiaących [*in errore conversantur*] *WujNT* 2.*Petr* 2/18.

»obcujaąc bez przygany« (1): Iefli kto infzy zda się wfác w cieie: więcey ia. [...] według śprawiedliwości ktora iefł w zakonie obcuiać bez przygány [*conversatus sine querela*]. *WujNT* *Philipp* 3/6.

Synonimy: 1. *mieszkający, przebywający, żyjący*; 2. *postępujący*.

Cf **OBCOWAĆ**